O PREMIERĂ ALPINĂ PE FAȚA SUD-ESTICĂ DIN TURNUL BARDOSULUI

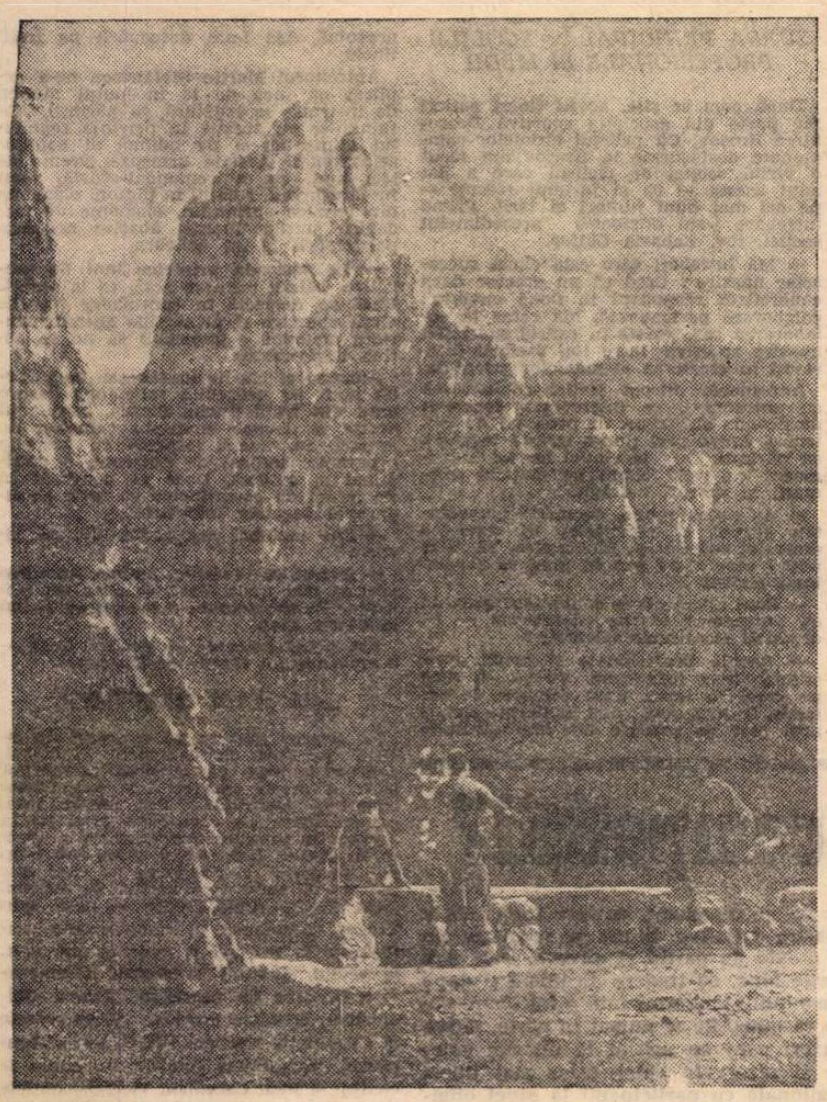

Turnul Bardosului din masivul Hăghimaș.
Foto : Em. Cristea

Pentru drumețul sau vilegiaturistul care poposește în stațiunea Lacul Roșu, primele obiective turistice care și le propune să le viziteze, sînt Lacul Roșu și Cheile Bicazului.

Primul, aflat la numai 15 minute de mers din centrul stațiunii, oferă un peisaj cu totul singular, imprimînd o stare de liniște și odihnă, atît de dorită de cei sosiți în aceste locuri.

Cheile Bicazului rămîn însă marea surpriză. Ele sînt, poate, cele mai grandioase din Carpații noștri. Pereții verticali de sute de metri înălțime, apa pîrîului care curge zgomotoasă făcînd nenumărate cascade, pădurea de foioase punctată de silueta zveltă a molizilor și mai ales a pinilor ce stau cocoțați pe creste, legănîndu-și crengile scrijolite de vînt, toate s-au unit aci pentru a crea un decor armonios care reține îndelung privirea. Porțiunea centrală a cheilor, denumită Polițele Bardosului, apare ca o secvență nouă în decor. Ea este mai deschisă și prin aceasta peisajul îi poate fi admirat mai detaliat.

De o parte Piatra Poienii, care trimite către vale doi pinteni de piatră, prin care s-au dăltuit, pentru șosea, o trecere și un tunel. De cealaltă parte se înalță un versant acoperit de pădure, din mijlocul căreia țîșnește uriașul monolit de calcar, denumit Turnul Bardosului. În jghiabul săpat adînc între acestea curge zgomotos Bicazul, care aci prinde mai multă putere de la un afluent de nădejde — Lapoșul — pîrîu harnic care-i adună apele din cele mai îndepărtate cotloane ale Hăghimașului.

Privit din față Turnul Bardosului prezintă un perete inaccesibil; singurele trasee de acces pe acest vîrf au fost stabilite de alpiniști cu ani în urmă pe versantele : estic și vestic. Acum, doi alpiniști au escaladat peretele pe un alt traseu.

În legătură cu aceasta, iată ce ne povestește maestrul sportului EMILIAN CRISTEA.

Nu de mult am venit în Cheile Bicazului cu gîndul de a întreprinde o escaladă în premieră. Am căutat îndelung aci un perete și am căzut de acord să încercăm o escaladă în peretele sud-vestic din Turnul Bardosului. Eu și colegul meu de sport, maestrul sportului Ladislau Caracioni, care avea să-mi fie secund în această escaladă, descifrasem în perete un nou traseu ; linia lui, după ce trece de zona de vegetație, urma o succesiune de obstacole verticale, care culminau în final cu o fisură de culoare galbenă, ce spintecă peretele pe mai bine de o sută de metri diferență de nivel. Cîteva pasaje în boltă, presărate pe această ultimă porțiune, puneau probleme serioase. Încă din prima zi de lucru ni s-au terminat materialele tehnice și acest amănunt însemna pentru noi un avertisment că traseul nu va fi ușor.

Revenind după cinci zile cu materiale suficiente, și încrezători în posibilitățile noastre, continuăm escalada, căreia îi acordasem de data aceasta două zile. Ore lungi de încordare petrecusem pe verticala peretelui, cucerind-ul metru cu metru, înfigînd în stînca dură pitoanele care ne asigură înaintarea. Ici întîlnim o grotă în care își are cuibul o pasăre de pradă ; dincolo două cuiburi de lăstuni ai căror locatari ne dau tîrcoale amenințători și gălăgioși ; mai sus un bloc uriaș de piatră peste care va trebui să trecem direct...

Ajung sub el și privit mai atent nu-mi spune nimic bun. Ciocănit el sună a gol, iar roca supusă intemperiilor este atît de friabilă, încît fiecare priză încercată se rupe în mîinile mele obosite. Încet, fără să mă grăbesc, mă pregătesc de atac și într-un tîrziu m-am hotărît. Momentul culminant a sosit. Prind în brațe blocul și mă ridic lăsînd picioarele în gol. Cu iuțeala fulgerului privesc în vale și văd pe serpentinele șoselei un autocar ce pare o jucărie minusculă ; îmi dau seama că nu-i de glumit și printr-o încordare de voință mă ridic în brațe și reușesc să trec cu pieptul deasupra blocului. Picioarele bat în gol, căutînd un sprijin...

Ne regrupăm în acest punct dificil, „călărind" blocul ce ne servește acum de platformă. O fisură surplombantă se deschide vertical deasupra noastră. O escaladăm cu multă dificultate.

Două zile „pline" am petrecut în acest perete, care pînă la urmă a cedat atacurilor noastre. Am ieșit pe vîrf o dată cu luna, care începuse să se ridice pe bolta înstelată. Ne-am îmbrățișat și apoi am contemplat îndelung farmecul amurgului, savurînd plăcerea popasului după atîta oboseală și încordare nervoasă.

Tîrziu noaptea, am sosit la cabană, unde după discuții lungi am hotărît ca traseul, a cărui dificultate o apreciem la gradul V B, să fie denumit „Traseul Vînătorilor de munte".

DIN POȘTA ZILEI

DOUĂ „DUMINICI CULTURAL-SPORTIVE" ÎN RAIONUL OLTENIȚA

Un număr mare de tineri și vîrstnici au avut ocazia să participe recent la reușite acțiuni cultural-sportive. În orașul Oltenița, pe frumosul stadion SNO au avut loc manifestări cultural - sportive la care și-au dat concursul echipele artistice de la Șantierul naval și de la Uzinele Griviția Roșie din Capitală. Pe gazonul stadionului s-au întrecut formațiile de fotbal SNO (nou promovată în categoria C) și Griviția Roșie (din campionatul orășenesc categ. I). Mai bine pregătite, gazdele au cîștigat cu 5—2. Aprecieri unanime au primit voleibaliștii asociației Griviția Roșie care au prestat un joc excelent.

În pădurea de lîngă comuna Mitreni și-au dat întîlnire tinerii din satele și comunele vecine. S-au disputat jocuri de handbal, volei, întreceri de haltere și trîntă, iar boxerii de la S. N. Oltenița au făcut o reușită demonstrație a sportului cu mănuși. Cele mai bune echipe au fost cele ale asociațiilor Steaua roșie Ulmeni, Ogorul nou Chirnogi, Rapid Gălbinași, Voința Chiselet — la handbal. Victoria Fundeni, S.M.T. Budești, Voința Greaca și Avîntul Curcani — la volei. Ambele acțiuni au fost bine organizate de către Consiliul raional UCFS și Comitetul raional U.T.C.

AL. MIHAI-*coresp.*

O INTERESANTĂ COMPETIȚIE FOTBALISTICĂ LA VASLUI

Stadionul din Vaslui a găzduit zilele trecute faza regională a campionatului de fotbal al cooperației meșteșugărești. La întreceri au participat echipele asociațiilor Voința din Bîrlad, Iași, Pașcani, Huși și Vaslui. Iată cîteva rezultate : Vaslui-Iași 3—1, Vaslui-Pașcani 2—0, Bîrlad-Huși 5—0. În finală s-au întîlnit Voința Vaslui cu Voința Bîrlad. Victoria a revenit gazdelor, cu scorul de 3—0, care au reușit astfel să cîștige pentru a doua oară trofeul.

V. VASILIU-*coresp.*

O NOUĂ PROMOȚIE DE INSTRUCTORI SPORTIVI

108 tineri și tinere din raioanele regiunii Ploiești au terminat zilele acestea cursurile de instructori sportivi pentru sate organizat de Consiliul regional UCFS Ploiești. Cursanții au primit noțiuni tehnice despre o serie de sporturi ca atletism, volei, handbal și fotbal. Atletismul a ocupat un loc important în programul cursului. Tinerii au învățat practicarea unor probe și felul cum se organizează un concurs de atletism. Printre cursanții evidențiați se află : Elena Vlad (comuna Vulcana Pandele) la atletism, I. Tănase (Cislău) la handbal, Al. Vlad (I. L. Caragiale) la volei, V. Călinoiu (Drajna) la volei și alții. O contribuție însemnată la reușita acestui curs au dat-o profesorii de educație fizică Agripina Dincă, Iozefina Alboi — la volei, C. Neagu, V. Torje — la atletism, St. Bădin — la fotbal și S. Ionescu — la handbal.

M. AVANU-*coresp.*

Cum să... fugim de bătrînețe

„Bătrînețe, ce iute sosești
Pentru ce te... grăbești ?"

Acestea nu sînt numai cuvintele unui cîntec. Ele reflectă dorința fiecăruia dintre noi de a ne menține cît mai mult tineri, de a fi cît mai mult timp în plenitudinea forțelor noastre fizice și intelectuale.

Dar, nu e suficient să dorim acest lucru. Trebuie să și luptăm pentru el. Și, printre mijloacele cele mai eficace de prevenire a îmbătrînirii, cultura fizică ocupă un loc dintre cele mai importante. Prin cultură fizică putem să prelungim tinerețea, să întreținem vigoarea și rezistența, să ne împotrivim încetinind și întîrziind procesele de involuție ale organismului.

Foarte binevenită este, de aceea, lucrarea „CULTURA FIZICĂ PENTRU CEI VÎRSTNICI", de dr. Adrian Ionescu, apărută zilele acestea în *Editura Uniunii de Cultură Fizică și Sport*. Ea arată care sînt cauzele bătrîneții și explică ce avem de făcut pentru prevenirea formelor patologice de bătrînețe și pentru prelungirea vieții active. În acest sens, autorul ridică problema controlului medical al oamenilor în etate, a activității sportive pe care trebuie s-o desfășoare aceștia, a regimului de viață în general.

Cartea este deosebit de utilă nu numai pentru cei cărora le-au apărut primii ghiocei la tîmple. Bătrînețea nu sosește la o dată fixă. La unii se face simțită prea devreme, la alții vine foarte tîrziu. Să ne gîndim la ea din anii tinereții și practicînd sportul s-o îndepărtăm cît mai mult posibil.

J. B.

Carnet de reporter

Orele litoralului

Bucurîndu-se de un regim... meteorologic preferențial, litoralul cunoaște și acum aceleași zile frumoase și, ca urmare, aceeași animație pe plajă. Imaginea de față, care înfățișează plaja „Modern" din Constanța, este edificatoare.

Eforie, Mamaia, Costinești...

Trec pe sub salcia de lumină a dimineții marine. Cu degete de spumă, sidefate, marea șterge urmele nopții din scoicile uitate pe plaja fierbinte.

Din ziua de ieri a vacanței a rămas la marginea apelor un castel de nisip și încă unul, pe jumătate.

Ziua de astăzi abia a început.

E ora ultravioletelor, a apariției celuilalt soare, multicolora minge de cauciuc, care zboară în cercul de trupuri bronzate de la o margine la alta a plajei, de la o margine la alta a litoralului, căutîndu-și parcă un loc pentru apus.

E la fel de mare ca soarele cel adevărat, abia ivit din ape și încă umed și cețos. Nici nu te mai surprinde că lumea este atît de bronzată cînd se încălzește la atîția sori...

După ora ultravioletelor, la Costinești urmează ora întrecerilor sportive : concursul de înot cu ieșirea pe uscat și fugă pe pista de nisip afînat, în care picioarele se îngroapă, ca în poveste, pînă la glezne.

Învingătorii seriilor de înot nu sînt mai puțin aplaudați decît colegii lor : campionii la șah, tenis de masă, trîntă...

La Mamaia ora aceasta este ora iolelor.

Pretutindeni apoi, de-a lungul plajei însorite, începe ora înotului adevărat, această cotidiană competiție internațională a miilor de oaspeți de pe toate meridianele, al foarte albastrei Mări Negre.

Se înoată mult, se aleargă și mai mult iar apoi, la ceasul băilor de nămol, zbengul improvizat al vacanței se transformă într-o disciplinată aliniere la comenzile magnetofonului-medic.

— În fiecare zi — ne mărturisește tovarășul Gheorghe Șerban, administratorul băilor reci de nămoi Eforie Nord — în medie 7 — 8 000 de persoane beneficiază de ospitalitatea băilor noastre, care se bucură de un meritat prestigiu pentru înaltele lor performanțe curative. În cadrul programului zilnic al stației noastre de radioficare sînt incluse 4 reprize complete de gimnastică (realizate de specialiști ai centrului medical), care se bucură de o participare aproape unanimă a oaspeților noștri sezonieri.

Un calcul simplu ne convinge îndată de amploarea cu adevărat spectaculoasă a conținutului sportiv din această oră a băilor reci : de la 1 iunie de cînd s-au deschis băile au făcut gimnastică în dreptunghiul acesta al sănătății, mai bine de 730 000 de prieteni ai vacanțelor active.

Ora odihnei, a zăbavei în bibliotecă, a concursurilor de tenis de masă, a vîslitului sau popicelor, ora dansului sau a plimbării pe faleză...

Orele litoralului se fugăresc unele pe altele printre flori și cîntece de chitară, de la cîntatul cocoșilor la asfințit.

A mai trecut o zi ?

Nimeni nu îndrăznește să recunoască.

Toată lumea preferă să vorbească despre ziua care va începe în curînd...

TEOFIL BĂLAJ